

CHODOV

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

25. 8. 2013

Slavnostní mše svatá
na rozloučenou s otcem Mariuszem
za přítomnosti biskupa Mons. Karla Herbsta

ROK VÍRY 2012
2013

25. 8. / Slavnostní mše svatá

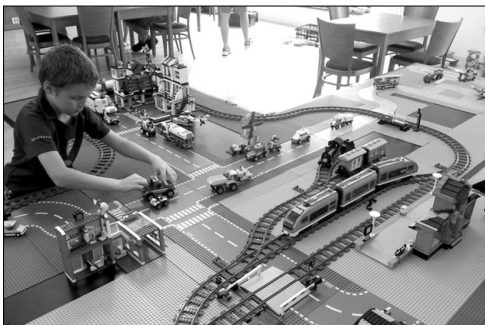
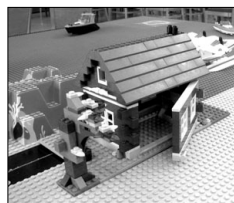
Rozloučení farníků s otcem Mariuszem za účasti biskupa Karla Herbsta.

5.– 8. 8. / LEGOPROJEKT 2013

Ve spolupráci s Církví bratrskou jsme nabídli všem zájemcům různého věku z naší farnosti i z okolí příležitost postavit si svou část legového města. O tom, jak se nám to podařilo, se můžete přesvědčit na následujících fotografiích.

Petr Fried

Zdravím vás, všechny farníky,

... a myslím tím všechny, i ty aktivní, i ty jenom na území farnosti bydlící. Ale k těm druhým se bohužel můj pozdrav asi hned tak nedostane nebo možná ano skrze vás všechny. V každém případě platí nadějně a krásně tvrzení: „Bůh nikomu nestrání“, proto je můj pozdrav adresován všem. Boží touha je totiž od věků jasná: aby k němu každý člověk našel cestu a navrátil se do jeho blízkosti. Na nás je zvěstovat jeho dobrotu a slávu, kterou nám zjevil ve svém synu.

Kdybch měl vyjádřit to, co bych chtěl a s čím přicházím do farnosti, vzal bych si do úst následující text žalmu a vytroubil bych ho do celé farnosti, aby ho nikdo nemohl neslyšet, a to včetně mne. Žalm 115,14-18: „**Hospodin ať vás rozmnoží, vás i vaše syny! Jste Hospodinovi pozeňnaní; on učinil nebesa i zemi. Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem. Mrtví nechválí už Hospodina, nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha. Avšak my budeme Hospodinu dobrořečit nyní i navěky.**“

Těším se na společnou cestu ke Kristu spolu s vámi. Těším se na to, jak uvidím vaši pozeňnanost. Těším se na to, jak odrážíte Boží tvář. Těším se na

Otec Michael

společné dobrořečení Hospodinu za velká díla, která vykonal v celém vesmíru a zvláště na zemi. Mám obavu, zda budu na věci stačit; vlastně vím, že nebudu, že budu potřebovat Boží i vaší pomoc, proto prosím o modlitbu. I já se modlím za vás.

Píši tento pozdrav v polovině srpna ještě stále zapojen do práce zcela někde jinde, moje přání je ale už teď jednoznačné. Ať na celé farnosti spočine Boží pozeňnaní, ať je z každého člověka sňat jakýkoli závoj smutku, ať je odstraněna každá nenávisť a zapšklost, ať je zlomeno každé jářmo, ať jsou celé rodiny i každý člověk pomazán Božím Duchem!

Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, vítám vás v novém školním roce. Věřím, že jste si v létě odpočinuli a načerpali nové síly a energii.

Pročítala jsem letošní Katolické týdeníky a s něčím, co mě oslovilo a povzbudilo, se chci s vámi podělit. V KT č. 16 v katechezi sv. otce Františka z 10. 4. 2013 mě znovu naplnila svou silou a pravdou o Bohu tato slova: „Ježíšovým zmrtnýchvstáním ... jsme osvobozeni z otroctví hříchu a stáváme se dětmi Božími, jsme zrozeni k novému životu ... Tento nový stav Božích dětí v nás vytváří Duch svatý. A to je největší dar, který dostáváme z Ježíšova velikononočního tajemství. Bůh s námi jedná jako s dětmi, chápe nás, odpouští nám, má nás rád i když chybujeme ... Tento synovský vztah k Bohu ... musí růst, musí být denně živen nasloucháním Božímu slovu, modlitbou, účastí na svátos-

tech, zvláště svátosti pokání a eucharistie, a činorodou láskou; každý den musíme nechat Krista, aby nás přetvářel a připodobňoval sobě ... Pokud jednáme jako děti Boží, nenecháme-li se odradit svými pády, svými hříchy, budeme-li vnímat, že nás miluje, bude náš život nový, prodchnutý pokojem a radostí. Bůh je naše síla! Bůh je naše naděje!“

Přeji vám, abyste stále počítali s Boží láskou k nám, nenechali si nikým ani sebou samými namluvit, že kvůli našim chybám, nedokonalostem, hříchům se Jeho láska k nám zmenšuje. Bůh je stále stejný, ten, který pro nás tolik trpěl a zemřel, ten nás miluje a přijímá takové, jací jsme.

Pozeňnaný nový školní rok
přeje za celou redakci

Katka

VÍRA, NADĚJE A LÁSKA

Současný moderní člověk je často ve stavu vážného ohrožení při hledání smyslu svého života. Pojďme mu, my křesťané, posloužit evangeliem, radostnou zprávou, ale také službou, svou pomocí, svým křesťanským stylem života. Vždyť evangelium přináší lidem pravdu, lásku a naději. A právě tyto hodnoty potřebuje náš svět víc než všechny stávající globalizační záměry.

Víra, naděje a láska jsou tolik potřebné, abychom žili v radosti, abychom tomuto světu přinášeli Boží slovo, slovo, které bude zářit všude tam, kam půjdeme. Jako křesťané máme vytvářet prostředí, kde vládne radost ze života. Být solí země. Těmi, kdo touží po spáse, těmi, kdo přes všechny překážky chtějí dosáhnout Božího království.

Jak často nás zahlcuje hrdost na všechno možné, co jsme dosáhli, co jsme získali, v čem jsme dobří a jedineční. Jak často nám chybí ta nejdůležitější hrdost. Být hrdý, že jsem křesťan, že patřím ke Kristu, že patřím do společenství církve. Jistě všichni víme, že tam také patří všichni svatí, všichni naši přímluvci u Boha. Vždyť oni jsou také našimi vzory svého života na té naší pozemské cestě. To je přece úžasné společenství. Jak mnohdy na to v běhu života zapomínáme. Do tohoto společenství patří také něžná droboučká žena – Matka Tereza z Kalkaty. Ta, které se již od mládí stavěly do cesty různé zkoušky, ale ona vždy byla přesvědčena, že jejím posláním je přinášet světlo víry těm, kdo žijí v temnotě.

V našem komunitním centru visí Kristův kříž, právě s Matkou Terezou. Kříž, kde je vyjádřen její podíl na Kristově utrpení. Kde také můžeme hluboce rozjímat o Ježíšově žití a jeho touze po lásce a po spáse každé lidské osoby. Matka Tereza rozpoznala otisk Kristova utrpení ve své duši. Prožívala tajemství Kalvárie – Kalvárie Ježíšovy a kalvárie chudých. Prožívání této vnitřní zkušenosti bylo nedílným aspektem jejího povolání a nejvyšším výrazem její lásky k Bohu a Jeho chudým. Kromě toho, že chtěla poskytovat péči utlačovaným a vyvrženým z lidské společnosti, byla také ochotná a rozhodnutá přijmout jejich materiální a duchovní utrpení, stav, kdy jsou „nechtění, nemilovaní, bez péče“, kdy nikoho nemají. Mohla z tohoto těžkého a dlouhodobého duchovního utrpení být sklíčená, ale z ní naopak vyzařovala pozoruhodná radost a láska. Byla sku-

tečným svědkem naděje, apoštolkou lásky a radosti, protože budovu svého života vystavěla na čistě víře. Vyznačovala se jakousi „svítivostí“, která vyplývala z jejího vztahu k Bohu, ale také ze vztahu k těm, kteří to nejvíce potřebovali, ke svým bližním.

Matka Tereza i v dnešní době nám má co říci:

- Jsme stvořeni k větším věcem než jen k tomu, abychom byli pouhým číslem na světě. Nejsme tu pro diplomy a tituly, pro tu či onu práci. Byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni.
- Nestačí říci „Miluji“. Musíme tuto lásku vložit do konkrétních skutků. Musíme milovat, až to bolí!

Nevadí:

- Člověk je nerozumný, nelogický a sobecký – **to nevadí, miluj ho.**
- Když konáš dobro, přičítají to tvému egu – **to nevadí, konej dobro.**
- Jestliže uskutečníš své cíle, objevíš jednou, že máš falešné přátele a pravé nepřátele – **to nevadí, uskutečňuj své cíle.**

- Dobro, které dnes vykonáš, je zítra zapomenuto – **to nevadí, konej dobro.**
- Čestnost a upřímnost tě činí zranitelným – **to nevadí, buď přímý a čestný.**
- To, co jsi budoval celý rok, je zničeno během chvíle – **to nevadí, buduj.**
- Někdy pomůžeš lidem a oni to odmítají – **to nevadí, pomáhej jim.**
- Dáš světu to nejlepší ze sebe a odměnou je ti kopanec – **to nevadí, dávej to nejlepší, co v tobě je.**

Jistě důležité a krásné myšlenky Matky Terezy. I nám mohou být inspirací. Inspirací radostného způsobu prožívání víry, schopnosti solidarity, umění dávat jiným dobro, lásku a radost ze života.

A tak, co víc si přát, než život Bohu milý. Život v lásce Kristově.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, během prázdnin jsme nelenili a v KCMT i na faře se činili. V KCMT máme nově nabroušené a nalakované parkety a na faře proběhla úprava elektřiny v bývalé knihovně, namontování nových svítidel a bylo vymalováno. Dále se připravuje rekonstrukce podlahy v sále na faře a proběhlo rozřídění nábytku.

Od července nastoupila do KCMT na půl úvazku Vlasta Hamalová, která přišla na místo Lucie Rudňanské, a bude pokračovat v organizování kulturního života v KCMT. Navíc se Vlasta stala novou koordinátorkou dobrovolníků, takže začala zpracovávat jarní anketu dobrovolníků a komunikovat postupně s jednotlivci i skupinami. Na **setkání s dobrovolníky 9. září** představíme systém, jak by měli dobrovolníci fungovat. Doufáme, že podpora a koordinace dobrovolníků přinese farnosti nejen konkrétní odvedenou práci,

ale i větší provázanost farníků, dobré vztahy a radost. Mj. se již sešli zahradní dobrovolníci v KCMT, a mnozí z nich se již pustili do práce. Zároveň jsme zadali zahradnickým profesionálům, aby zpracovali návrhy na obnovu a udržitelné osazení atrií a horní terasy.

Zakoupili jsme pro KCMT paškálový svícen, na který jste jako farníci mnozí přispěli. **Vybralo se 80 824 Kč** a budeme rádi, když ještě přispějete; odlehčíte tak farnosti se zbylými 49 tisíci. Kaple KCMT je díky paškálovému svícnu, který odpovídá stylově i velikosti prostoru, o něco lépe vybavená a křty a Velikonocce budou o něco důstojnější. Děkujeme všem dárcům a vyprošujeme jim Boží požehnání. Příspěvky na svícen můžete poslat buď na jeden z účtů (Sberbank CZ: 4200060575/6800, KB 19-9362170227/0100) s variabilním symbolem 1122 anebo jej můžete předat po mši v sakristii nebo ve všední dny v kanceláři KCMT.

Přeji celé farnosti i našemu týmu v KCMT příjemný školní rok a těšíme se na spolupráci s novým panem farářem.

Marie Kazmarová
ředitelka KCMT

Zprávičky z Farní charity

**Vážení přátelé,
tentokrát se s vámi podělím o nepříliš veselý
příběh se stejně neveselým koncem, Ale
i o tom naše práce je a bylo by hloupé před-
stírat něco jiného.**

Musím napsat, že naše práce se průběžně mění. Z nemocnic propouštějí pacienty čím dál dříve a v daleko vážnějších stavech než před několika lety. Máme v domácím prostředí pacienty ve velmi vážných stavech. Naše Charita přijímá také hodně klientů s Alzheimerovou chorobou. Těchto klientů neustále přibývá a péče o ně je opravdu náročná. Samozřejmě největší tíže leží na rodině, která o podobně postiženého člověka pečuje.

Před mnoha měsíci se na nás obrátila jedna rodina, která se mnoho let obětavě stará o tatínka právě s Alzheimerovou chorobou. Klienta jsme přijali do péče a naši pracovníci začali rodinu navštěvovat v pracovních dnech. Víkendy si rozdělily děti a jejich rodiny. Klient je vysokoškolsky vzdělaný, dříve uznávaný odborník ve své profesi. Dnes nepoznává vlastní ženu, ani děti a vnoučata. Není schopen si zajistit základní hygienu, odmítá přijímat léky, je zmatený, utíká a bloudí po bytě. Rodina už není schopna dostat tatínka do koupelny, a ten začíná mít dekubity, které rodina nedokáže ošetřit.

Návštěvu sociálních pracovníků si pan Petr vysvětlil tak, že tam budou docházet studenti a on si s nimi bude povídat a bude jim přednášet. Jaké bylo jeho rozčarování, když pracovníci přišli na první návštěvu a začali ho směřovat do koupelny. Naši pracovníci hned od první návštěvy čelili odporu, agresivitě a vulgarizmům ze strany pana Petra. Pracovníci jsou ale na podobné situace zvyklí, a tak se na poradě začalo řešit, jak situaci stabilizovat.

Jako první krok bylo třeba znovu upravit medicínu. Pacient nebyl u lékaře mnoho let a možnost návštěvy v domácnosti praktická lékařka kategoricky odmítla. V ordinacích praktických lékařů se v současnosti často střídá lékařů víc, a tak jsou pacienti, rodinní příslušníci i pracovníci domácí péče nuceni opakovaně vysvětlovat situaci novému lékaři. Nakonec jsme léky z paní doktorky vyprosili na

základě doporučení našich sestřiček a začali je podávat klientovi v jídle. Několik týdnů byla situace stabilizovaná. Pan Petr stále odmítal veškerou naši péči kromě podávání jídla a našim pracovníkům nadával skutečně od plíc. Ale nakonec se vždy nechal přesvědčit a péče mohla být provedena. Jeho manželka se nám opakovaně omlouvala a my stále dokola opakovali, že podobné projevy souvisí s nemocí, a my jsme na ně zvyklí.

Potom se ale situace začala zhoršovat. Pan Petr při našich návštěvách přestal spolupracovat a začal se bránit a prát. Zapíral se o nábytek a stěny a odmítal se přesunout do koupelny a do vany. Odmítal se mýt a dekubity se znovu objevily. Pracovníci nakonec začali provádět osobní hygienu na lůžku, aby mohli ošetřit postižená místa. Doporučovali jsme neurologické vyšetření, konzultovali situaci v odborném centru pro léčbu seniorů s demencí. Všechny naše návrhy skončily na tom, že jsme nebyli schopni dostat pana Petra k lékaři a lékaře k němu. Hospitalizaci rodina odmítala.

Krise se vystupňovala o jednom letním víkend. V pondělí se pracovníci, kteří přijeli na návštěvu, dozvěděli, že se klient zabarikádoval ve svém pokoji. Uložil se za dveře a odmítal se hnout. Takto ležel za dveřmi několik hodin bez jídla, pití a samozřejmě silně znečištěný. Celou dobu byl ale při vědomí a členům rodiny a posléze i našim pracovníkům ošklivě nadával. Dveře uvolnit odmítnul. Celý příběh končí dle očekávání. Museli jsme zavolat sanitku a nechat pana Petra odvézt do nemocnice. Nakonec jsme odvezli do nemocnice i jeho ženu, která se vyčerpáním úplně zhroutila. Oba manželé jsou tedy v nemocnici a uvidíme, co bude dál.

Smutný příběh, složený z příběhů několika našich klientů. Plně modeluje situaci, ve které se rodiny i pracovníci domácí péče často ocitají. Pro mne asi jedna z nejhorších situací, když se musím dívat na bolest rodiny, která sleduje, jak vědomí milované osoby někam odchází, přestože její tělo s nimi ještě chvíli zůstává. Samozřejmě dobře vím, že tato nemoc se vyléčit nedá. Je ale mnoho možností, jak její průběh zpomalit, pokud je včas diagnostikována a klient svou paměť pilně cvičí.

Na závěr bych chtěla poděkovat otci Mariusovi za spolupráci a popřát mu požehnaní a mnoho sil k dalším úkolům, které ho čekají.

Přeji vám požehnaný začátek školního roku!

Eva Černá

Mě láká velice pouť Praha – Slavkovice

Na přelomu července a srpna se konal již 5. ročník pěší pouti do Slavkovic u Nového Města na Moravě, kde stojí první poutní kostel zasvěcený Božím milosrdenství v České republice. Původní jeden proud poutníků vycházejících z Fulneku se během pěti let rozrostl na proudy čtyři a letos poprvé se naše Komunitní centrum Matky Terezy stalo počátkem proudu pražského.

Večer před začátkem poutě jsem na internetu natřel na slova papeže Františka, která zrovna pronesl k účastníkům Setkání mládeže v Řiu: „Chtěl bych vám říci, co od Světových dní mládeže očekávám. Očekávám, že budeme hluční, chci, aby lidé v diecézích vyšli ven, chci církev v ulicích. Přeji si, abychom se bránili všemu tomu, co je světské a pohodlné, abychom se střezili uzavřenosti do sebe. Kéž mi biskupové a kněží prominou, jestli bude někdo moc vyrušovat.“ Po těchto slovech jsem nabyl důvěry, že takováto pouť je opravdovým požehnaním a že je dobře načasovaná!

Jak tedy to naše putování vypadalo? Zhruba třicet poutníků všeho věku, z nichž tři byli z naší farnosti, vyrazilo sobotního rána 27. července po mši svaté, sloužené v kapli Matky Terezy, na sedmidenní cestu dlouhou 175 km. V přední části zástupu se poutníci střídali v nesení poutního kříže, obrazu Pána Ježíše a české vlajky. Poutníci se rovněž střídali v nesení ozvučení, což byly dva amplióny přídělané ke krosně, díky kterým mohl celý poutní program probíhat za chůze a byl opravdu slyšet. Kromě několika úseků tichého putování, se naše modlitby, přednášky, společné sdílení a zpěvy s kytarou nesly širým krajem, lesy, poli, vesnicemi i městy. Jako poutníci jsme si nesli ale ještě něco navíc. Svě

poutní úmysly jako výrazy vděčnosti, chvály a pro-seb předkládané našemu Pánu Ježíši Kristu.

Díky Otci Tomášovi a jeho perfektní organizaci celé poutě jsme mohli každý den slavit mši svatou a navštívit celou řadu významných poutních míst. Velkým zážitkem každého poutníka bylo vřelé přijetí farníky v místech, kde bylo naplánované přenocování. Byli jsme rozděleni po skupinkách a místní si nás odvezli do svých domovů a starali se o nás jako o vlastní. Všichni jsme cítili, že každé takové setkání bylo pro obě strany velkým obdarováním. A ačkoli jsme se mnozí viděli poprvé v životě, poznali jsme, že jako bratři a sestry v Kristu máme k sobě opravdu blízko.

Po sedmi dnech za radostného zvonění zvonů slavkovického kostela jsme dorazili do cíle. Zanedlouho po nás doputovaly další tři proudy ze Staré Boleslavi, Hodonína a Fulneku. Na prostranství před kostelem Božího milosrdenství tak spočinulo asi sto padesát unavených, ale šťastných poutníků. Následovala společná mše svatá, při níž jsme byli svědky dalšího díla Božího milosrdenství. Jeden poutník si totiž vzal za ženu jednu poutnici. Na tom by jistě nemuselo být nic neobvyklého. Avšak my, co jsme byli očitými svědky, víme, že to neobvyklé opravdu bylo! Oba poutníci již kdysi v manželství žili, ještě jako nevěřící oddaní na úřadě, stali se rodiči dvou dětí, ale časem se rozvedli. Během dlouhých dvaceti let se však postupně oba obrátili k Bohu a letos ve Slavkovicích uzavřeli před Pánem a církví sňatek.

Pouť k Božím milosrdenství do Slavkovic je opravdu pro každého. Je totiž možné jít třeba jen některou pěší etapou a poutníci si na zádech nesou jen to nejpotřebnější. Ostatní věci, karimatky, spacáky a zásoby tekutin převáží doprovodné vozidlo. Je-li tedy mezi vámi někdo, kdo potřeboje Boží milosrdenství, ať se dlouho nerozmýšlí a vyrazí napřesrok pěšky nikoli do Prčic, nýbrž do Slavkovic!

bratr Jirka

Začátkem prázdnin jsme se vypravili pod Petřín do kláštera u Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a měli jsme to štěstí, že jsme si mohli povídat se sestrou Bohuslavou, generální představenou Kongregace.

Sestro Bohuslavo, v čem spočívá Vaše služba generální představené, co máte na starosti a kde všude působíte?

Naše společenství má jedenáct komunit. Má služba spočívá ve vedení tohoto řeholního společenství. Je to taková napůl pastorační a napůl manažerská práce. V tom je pak určité napětí; v rozlišení, kdy jde o věci pastorační a kdy o věci manažerské. Mým úkolem je stanovit linii, jak naše společenství vést. Dalším úkolem je pak zjišťování informací a potřeb, provádění kontroly a přijímání zpětné vazby. K mé službě tak nedílně patří návštěvy komunit, účast na společném životě a dialog se sestrami. A také zastupovat společenství na veřejnosti při různých jednáních. Je to velmi pestrá služba.

Co Vás vlastně přivedlo do řádu Boromejek?

Povolání k zasvěcenému životu jsem objevila v době, kdy mi bylo nějakých 16 let. Po prvé mě napadla myšlenka jít do kláštera při sportu, při lyžování. Oslovil mě takový silný prožitek čisté radosti a krásy přírody, a napadlo mě, že je asi ještě nějaká jiná láska než láska jenom, řekla bych, lidská. A pak jsem byla na brigádě u sester Boromejek v domově důchodců a tam se mi to nějak propojilo. A protože v době totality byl výběr z řádů omezený, nabyla jsem jistoty právě pro toto povolání.

Boromejky tedy mohly fungovat i za totality díky tomu, že vykonávaly společensky prospěšnou činnost např. v nemocnicích?

V nemocnicích právě ne. V 50. letech, po monstrprocesech s církevními představiteli, byla činnost sester v nemocnicích a ve školách postupně ukončena, protože by ideově kazily děti a mládež. V roce 1968 během Pražského jara došlo k uvolnění. Několik sester, říkalo se jim „Dubčkovy sestry“, se mohly oficiálně přijmout, ale po roce 1970 v normalizaci to zas nemohlo být. Tehdejší generální představená řádu Matka Vojtěcha Hasmandová, řekla, že půjdou na červenou. Představení začali tajně přijímat do společenství děvčata, která měla zájem o řeholní život. Asi ve třech domovech důchodců začalo několik děvčat pracovat a tajně se účastnit života komunity sester. Díky tomu byly vzdělávány a vychovávány jako sestry.

Jakým způsobem se dařilo tento řeholní život organizovat a udržovat ve skrytosti?

Centrum kongregace bylo ve Znojmě-Hradišti v polorozpadlém klášteře Křížovníků, který se postupně od roku 1958 opravoval. Probíhaly tam tajně duchovní cvičení, přijímání do Kongregace, tzv. Obláčka, a všechny sliby. Já jsem se dostala do řádu po roce 1975. Matka Vojtěcha tehdy zajistila pronajmutí bytu na Žižkově, kde probíhala naše kandi-

dataura. Později kongregace kupovala objekty, říkalo se jim „domečky“, vždy na nějakou civilní fyzickou osobu, aby bylo vše utajené. Náš noviciát probíhal od roku 1977 na starém Chodově v ulici Vápeníkova 200. Nejprve jsme byly čtyři, pak tři a společně jsme tam žily se dvěma řeholními sestrami, které musely být také v „civilu“, až do roku 1979, kdy jsme skládaly sliby. Pracovaly jsme v civilním zaměstnání, konkrétně na Hájích v jeslích. Mimo tento „domeček“ fungovaly v Praze ještě čtyři další.

Účastnily jste se také nějakým způsobem života ve farnosti sv. Františka z Assisi?

Do kostela sv. Františka jsme chodily hlavně v neděli. Bylo to tam velmi malé, a tak jsme se nemohly nějak víc zapojit, abychom nebyly nápadné. Vypomáhaly jsme třeba jen s úklidem a se čtením. Někdy nás tam bylo třeba šest až osm tajných sester, ale nikdy jsme si nesedaly vedle sebe. Myslím, že tehdejší chodovský farář P. Šulc tak trochu tušil, kdo jsme, ale nikdy jsme si to otevřeně neřekli. Ke zpovědi jsme chodily k otci Řehoři Marečkovi na Spořilov a k otci Šamárkovi k P. Marii Sněžné. Tito kněží to věděli, ale ostatní ne. Ani naši rodiče to nevěděli. V tom to bylo náročné. A navíc v noviciátě se jezdilo třeba jen jednou za rok domů. Ale i tak na to moc ráda vzpomínám.

Kolik míváte v současnosti nových povolání do Vašeho řádu?

Nová povolání přichází, ale tak, jak já říkám, po kapkách. V současnosti máme čtyři novicky. Jedna bude skládat sliby na podzim. Myslím si, že je důležité tuto možnost životní cesty mladým lidem ukazovat. Aby mohli objevit, že je Bůh volá zrovna k zasvěcenému životu, jako volá v každé době, jako volal i v době totality. Ráda bych touto cestou oslo-

vila mladé ženy nebo dívky z vaší farnosti, aby naslouchaly, zda je Bůh nevolá právě k zasvěcenému životu.

Vaši pacienti zde v nemocnici Pod Petřínem jsou jistě jak věřící, tak nevěřící. Zbývá čas kromě péče o jejich tělesné potřeby také na rozhovory o životě, o Bohu? Kladou sami pacienti otázky, když vidí, že o ně pečují řeholní sestřičky?

Dříve to bylo tak, že duchovní péče byla spojena přímo se službou zdravotní sestry. Dnes máme v nemocnici dvě sestry a ještě dvě civilní spolupracovnice, které mají duchovní potřeby pacientů na starosti. Vždy, když přijde nový pacient, tak ho navštíví. Jde hlavně o lidské přijetí a podle toho, jestli je to člověk věřící nebo nevěřící, tak uzpůsobí další komunikaci s ním. Duchovní péči poskytujeme tedy všem, věřícím i nevěřícím. Kněz u nás slouží udělováním svátostí. Tato praxe je běžná i v zahraničí. Za rok se zde v nemocnici vystřídá zhruba šest tisíc pacientů a to je velká možnost pro pastorační práci.

Na závěr bych se Vás rád zeptal, jaký je podle Vás hlavní přínos Vaší nemocnice?

Tuto nemocnici zřizujeme hlavně proto, abychom v té dnešní pluralitě nabídek poskytl křesťanskou variantu a tím ukázaly na křesťanské hodnoty. Dva roky je v provozu tzv. paliativní oddělení, což je vlastně hospicová péče o umírající pacienty. Také moc toužím po zřízení křesťanské gynekologické ambulance. Naším cílem je tedy ukazovat, že lidský život je potřeba chránit, že život člověka je jedinečný dar od početí až do smrti a že je důležité respektovat důstojnost lidské osoby.

Sestro Bohuslavo, moc Vám děkuji za Váš čas a slova a přeji Vám, aby se celý Váš řád u nás pozhnaně rozvíjel pro dobro lidí a ke slávě a chvále Boží!
bratr Jirka

8. ZÁŘÍ

SVÁTEK NAROZENÍ
PANNY MARIE

Papež sv. Sergius I. zavedl tento svátek v 7. století po vzoru východní církve. Narození Panny Marie je příslibem příchodu Mesiáše. Jitřenka předchází Slunce. Maria oznamuje celému světu radost Spasitele.

Bůh v tomto narození uskutečňuje svůj odvčký plán lásky. Svatý Petr Damiani ve svém kázání k Narození Panny Marie říká: „Všemohoucí Bůh ještě dříve, než člověk klesl do hříchu, předvídal tento pád a rozhodl přede všemi věky, že se vtělí do Marie Panny.“ „Dnes je den, ve kterém Bůh uskutečňuje svůj věčný plán, protože je nutné vybudovat dům, do kterého sestoupí Král, aby v něm přebýval. A dům je to krásný. Jestliže si Moudrost postavila dům se sedmi vzácnými sloupy, tento Mariin palác spočívá na sedmi darech Ducha Svátého. Šalomoun slavnostním způsobem zasvětil chrám z kamene. Jak oslavíme narození Marie, chrámu vtěleného Slova? V onen den sestoupí Bůh do tohoto chrámu zastíněn oblakem.“

První kostel zasvěcený Narození Panny Marie se nachází v Miláně, ale není to slavný milánský dóm. Je to malý kostelík postavený v roce 1074 šlechticem jménem Fulcuino.

Když byl oficiálně potvrzen svátek Narození Panny Marie v roce 1243 papežem Inocencem IV., papež osobně navštívil Milán a tento kostelík a udělil plnomocné odpustky každému, kdo ho 8. září navštíví.

V roce 1386 vypukl v Miláně mor a jeho obětmi byly převážně děti. Městská rada, aby dosáhla ukončení této morové rány, složila slib, že vystaví velkolepý chrám zasvěcený Narození Panny Marie.

Soška Panny Marie Dítěte

Kardinál F. Borromeo (1564 až 1631) ve svém díle „De pictura sancta“ zobrazil Pannu Marii jako narozené dítě zavinuté do plének a ozářené velkým světlem, ve společnosti andělů. To inspirovalo sestru Izabelu Kláru Fornari, představenou františkánek v Todi, která zhotovila z vosku sošku Panny Marie jako dítěte v přirozené velikosti a neobyčejné krásy.

Sošku přinesl do Milána Mons. Alberico Simonetta v roce 1738 a její kopii daroval klášteru kapucínů, které se věnovaly vyučování mládeže, a staly se apoštolkami tajemství Narození Panny Marie. Když Josef II. náhle zrušil klášter, sestry musely hledat útočiště jinde. Soška byla přemístěna k augustiniánkám u sv. Filipa na Via Nuova. Tento klášter však zrušil Napoleon r. 1810. Sošku nakonec daroval farář Luigi Bosio matce Terezii Bosiové, představené Sester milosrdné lásky, které působily v nemocnici Ciceri.

Vlna antiklerikálního liberalismu zatlačila pak úctu k Panně Marii Dítěti zcela do soukromí řeholních sester. Obrat nastal v roce 1884. Postulanka Giulia Macario di Lovere těžce onemocněla a uzdravila se zázračně dotekem sošky. Přijala pak jméno sestra Maria Bambina (Dítě). V dalších měsících se uzdravily zázračně sestry Crocifissa Mismetti a Josefa Woinovich, a tak se opět obnovila a rozšířila úcta k sošce, která byla dříve velmi živá.

Sestry milosrdné lásky, které sošku opatrují, přijaly název Sestry od Marie Dítěte a rozšířily úctu z Milána do dalších míst, jako jsou Benátky, Roviga, Rovereta, Bergamo a zřídily svou komunitu i v Nazaretě.

Zdroj: www.farnostkonice.cz

28. ZÁŘÍ

SLAVNOST
SV. VÁCLAVA

Sv. Václav (907–28. 9. 935) byl českým knížetem a světcem, který je považován za hlavního patrona české země – syn knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry, která byla dcerou knížete Havolanů (polabští Slované). Jeho prarodiči byli první historicky doložený přemyslovský kníže Bořivoj I. a jeho žena svatá Ludmila.

P. MICHAEL ŠPILAR
novým duchovním správcem
chodovské farnosti

1. září při nedělní mši svaté v 9.30 hod. byl P. Michalem Slavíkem uveden do své služby v naší farnosti P. Michael Špilar. Na závěr dostal symbolický dárek: růži, kvasnice a sůl. Při mši sv. koncelebroval P. Radek Tichý.

KSK PRAHA GO BYLO A GO BUDE?

BYLO

O uplynulých prázdninách Křesťanský sportovně kulturní klub nabídl dětem a mládeži dobrodružný tábor, dva skautské tábory a dvě vodácké akce.

• Farní dobrodružný tábor, který proběhl koncem července v Lejčkově u Chýnova. Tentokrát na téma indiáni. Táboru opět úspěšně velel Vítek Zahradník.

1. Vrcholem sportovních vodáckých výkonů byl sjezd soutěsky Mostizzolo v italském Trentinu. Na soutěsku si však troufaly ze všech osmnácti účastníků zájezdu Voda Advanced pouze tři. Jedním z nich byl **Honza Procházka**, který je vidět na horním snímku.
2. Dramatickému výkonu v soutěsce však předcházely mírnější začátky, např. na slalomovém kanále v Křivoklátě.
3. A akci Voda Advanced předcházela zcela nevinná průprava Voda Basic.

BUDE

CELOROČNÍ ČINNOST PRO DĚTI A MLÁDEŽ

■ Skautský oddíl světlušek

Pravidelné schůzky a víkendové výpravy. Blíží informace u vedoucích světlušek.

■ Skautský oddíl kluků

Pravidelné schůzky a víkendové výpravy. Zahájení ve středu 11. 9. v 17.00 hod.

■ Dramatická dílna pro děti a mládež

Plánujeme pracovat s dětmi a mládeží v průběhu celého školního roku. Formou her se budeme společně dovidat více o světě, vztazích, komunikaci, životě, hodnotách a příkladech dokládajících pravdy křesťanské nauky. Dramatická dílna začne v druhém zářijovém týdnu, v pondělí 9. 9. v 17.00 hod.

■ Klub sportů v přírodě

Budeme se snažit propagovat mezi dětmi zdravý pohyb v přírodě a vše, co k němu patří. Začneme, pokud nám to ještě zářijové počasí dovolí, několika setkáními se základy pádlování. Dále se budeme věnovat zásadám pohybu v přírodě, chodit plavat do krytého bazénu, v zimě pak budeme jezdit odpoledne, po škole, na nedalekou sjezdovku v Chotouni u Jílového. Máme připraveny i programy z atletiky a orientačního závodu. Aby dětem neklidil delší sportovní program s domácími úkoly, zařadili jsme letos sportovní kroužek na pátek odpoledne. První setkání bude v Pá 13. 9. v 16.30 hod.

■ Komorní soubor

Plánujeme znovu nabídnout nejen pro děti a mládež, ale i pro dospělé, možnost dlouhodobější práce na nácviu vybraných hudebních děl pro sbor a orchestr. Kromě již tradičních částí z Bachových pašijí chceme znovu co nejvíce muzikantů zapojit do přípravy Rybovy vánoční mše „Hej, mistře“ a některých drobnějších skladeb, které využijeme při jarním Miniartfestu, případně při meditačních pásmech. Jsme otevření každému. Komorní soubor vítává i úplně začá-

tečníky. Naším cílem je pěstovat radost ze hry a zpěvu, a proto nebudeme naše setkání uzavírat nikomu jen proto, že se necítí na vysoké hudební výkony.

SPECIÁLNĚ UPOZORŇUJEME,

že v začínajícím školním roce proběhnou:

- **Jednodenní sobotní lyžařské zájezdy**, z toho jeden zahraniční.
- **Bachovy pašije podle Jana** – 13. 4. 2014.
- **Lyžařský/SNB** – výcvik pro děti a mládež v Peci pod Sněžkou, 16. 2.–23. 2. 2014. Oproti minulým ročníkům dojde ke změně místa výcviku. Místo na Vebrovka boudy pojedeme tentokrát do útulné chaty Dimrovka situované přímo u vleku Klondike v Peci na Zahradkách. Dimrovku budeme mít sami pro sebe. V přidruženém programu bychom měli letos opustit přírodní vědy i show-business a pustit se do křesťanské filosofie.

Pro všechny naše aktivity stále sháníme nové zájemce do řad účastníků i vedoucích. Perspektivním zájemcům o role vedoucích zaplatíme kvalifikační kurzy! Vystavujeme potvrzení o odborné praxi.

Jarda Olšanský

VEDOUCÍ ODDÍLŮ A KROUŽKŮ

• Skautský oddíl a tábor kluků

Jarda Diki Šrámek, tel.: 605974863,
jarda.diki@seznam.cz

• Skautský oddíl a tábor světlušek

Lucie Skrčená, tel.: 721770421
L.Skrvena@seznam.cz

• Farní dobrodružný tábor

Vítek Zahradník, tel.: 724362736,
taborsk@gmail.com

• Klub sportů v přírodě

• Dramatická dílna

• Komorní orchestr

Jarda Olšanský, tel.: 603256411
jarda.olsansky@kskpraha.org

SKS SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ – JIŽNÍ MĚSTO

Zveme vás na Litoměřicko-Úštěcko – 12. října 2013 • Navštívíme Městské památkové rezervace Litoměřice a Ústet, Kalvarii v Ostrém (mimořádné barokní poutní místo) a obec Kravaře (Visecká rychta – největší roubené stavení – vlastivědné muzeum). Odjezd v 7.00 hod od KCMT. Včasné přihlášení u Ing. Rívnáčové tel.774877495, paní Švejnové tel. 606486848 nebo u jáhna P. Urbana.

MATEŘSKÉ CENTRUM DOMEČEK – ZÁŘÍ

Otevřená Herna:

Po–Pá / 9.00–12.00. V úterý rovněž 15.30–17.00.
Ve čtvrtek je herna vyhrazena pro děti od 0 do 18 měsíců. Vstup je 50 Kč za dospělou osobu, dopolední program v ceně.

Pravidelný dopolední program:

Po 10.00 – Zpívání, hravé zpívání od peřinky do školky.

Út 9.15–9.45 – Hrátky s angličtinou pro nejmenší (s rodilým mluvčím)

10.00 – čas na besedy a přednášky.

Každé 3. úterý v měsíci: Ty jsi rovněž Úchvatná – Tajemství ženské duše aneb „Kým jsem před Bohem i před sebou?“ – Povídání, diskuse, sdílení.
St 10.00 – Zábavné cvičení rodičů a dětí od 18 měs.
Čt 10.00 – Cvičeníčko pro nejmenší do 18 měs.

Pá – Dopoledne s babičkou a dědou (zlevněné vstupné pro prarodiče).

10.00 – Čas na pohádku.

cca 10.30 – Šikulové – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů.

PORADNY:

Po 9.00–10.00 – Laktační poradna – nutno objednat na tel. 604 572 712

nebo email: faiereisl@chello.cz, poplatek 100 Kč.

Út 9.30–11.00 – Poradna efektivního rodičovství – nutno objednat na tel. 608 708 786 nebo email: vlasta.hamalova@seznam.cz, zdarma.

St 17.30–19.30 – Poradna přirozeného plánování rodičovství – nutno objednat na tel.: 777 200 431 nebo email: ppr.por@seznam.cz, zdarma.

KURZY:

MONTESSORI PRACOVNY pro děti 1,5–3,5 let (od 18. 9.)

Středy 15–16 nebo 16–17 hodin.

Pracovny probíhají společně s rodiči. Úvodní kurz, který je pro rodiče zapsaných dětí povinný, bude 12. 9. resp. 13. 9., 18–20 hod.

ANGLIČTINA PRO DĚTI (od 10. 9.)

Úterý 14.00–15.00 děti 9–10 let

15.30–16.15 děti 5–7 let

16.30–17.00 děti 4–5 let

ANGLIČTINA PRO DOSPĚLÉ

Pondělí 18.00–19.00 – Konverzace v angličtině, každý měsíc jiné téma – od 9. 9.

Úterý 17.45–18.45 středně pokročilí – od 10. 9.

NĚMČINA pro dospělé, mírně pokročilí – od 3. 10.

Čtvrtek 18.15–19.45 (2x45 minut).

ZOBCOVÁ FLÉTNA – od 9. 9.

Individuální výuka hry na zobcovou flétnu pro začátečníky i pokročilé pod vedením zkušeného učitele hudby. Pro děti od 4 let i dospělé.

Pondělí 13.00–17.00 (lekce 45 minut).

MALÝ MUZIKANT

Nová koncepce hudební výuky pro děti od 1,5 roku do 4 let s doprovodem.

Čtvrtek 16.00–16.45 a 17.00–17.45. Ukázková hodina 12. 9. – je třeba se přihlásit.

Více informací: info@malymuzikant.cz

Přihlášky a více informací na e-mail: mcdomecek@seznam.cz, www.mc-domecek.cz.

AKCE V ZÁŘÍ

20. 9., 19.30 – **Z popelnice do lednice**. Než se zelenina dostane z pole na váš talíř, nejméně polovina jí skončí na skládce... Dokument z filmového festivalu „Jeden svět“. Vstup volný.

24. 9., 10.00 – **Smrt a vážná nemoc v rodině**.

Přednáška a beseda s psychologičkou Mgr. Zuzanou Hruškovou.

29. 9., 14.00–17.30 – **SPORTOVÁNÍ** – oslava 16. narozenin MC Domeček. Soutěže pro děti, tvoření, jarmark s odměnami, trampolína, narozeninové překvapení, setkání se zlatým retrívrem. Vstup dospělí 30 Kč, soutěžící děti 20 Kč.

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

■ **Hledáme hodnou, spolehlivou paní** („náhradní“ babičku) pro naši 4letou dcerku na občasně hlídání (popř. i při doléčování lehkých onemocnění), návštěvy apod. Nabízíme přátelský vztah, finanční odměnu do 80 Kč/hod. • Kontakt: tel. 223 013 191, 728 173 713.

■ **Hledám spolehlivou studentku na občasně hlídání tří dětí** (8, 6 a 4 roky) za odměnu 80–100 Kč • Kontakt: lenka.kapralcikova@seznam.cz.

■ **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • A. Králová, tel. 222 962 239, mob. 731 705 279.

■ **Nabízím stavební práce, malování, údržbu** • Martin Štark, tel. 720 588 758, stark.m@seznam.cz

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

■ **Páteční dopolední setkávání** (nejen) pro starší. Budeme se opět scházet každý pátek v KCMT v 9 hod., poprvé 6. 9. Na programu je bohoslužba slova v kapli a poté společné posezení ve foyer. Těšíme se na všechny! Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625949

■ **Setkání maminek na mateřské dovolené** – každou středu 9.30–11.30 hod. v **KCMT klubovně č. 13**. V září to bude 11., 18. a 25. (18. 9. s účastí kněze + svátosti) Katka Friedová tel. 603 286 513

■ **Biblické hodiny** v září nebudou. První setkání v novém školním roce proběhne 1. října.

Program KCMT

www.kcmt.cz

3. 9. 18.00 hod. **Výročí posvěcení kostela sv. Františka.**

5. 9. 18.00 hod. **Poutní mše** – bl. Terezie z Kalkaty – kaple KCMT.

9. 9. 18.00 hod. **Setkání dobrovolníků v sále KCMT** – setkání všech, kteří nabídli svůj čas a schopnosti v anketě, která proběhla ve farnosti na jaře. Přijít může každý, kdo je ochotný se zapojit.

12. 9. 18.00 hod. **Mše na zahájení katechetického roku** v kapli KCMT. Setkání rodičů a katechetů.

13. 9. 17.00–20.00 hod. – „**Vidíme to jinak – Šťastný pátek 13.**“ – benefice pro KLUB Hornomlýnská. Hudební skupina The Tap Tap, divadlo HNEDLE VEDLE.

Cena vstupenky: 170 Kč dospělý, 70 Kč dítě, rodinné vstupné 390 Kč.

14. 9. 9.00 hod. **Dobrovolnický den KCMT a u sv. Františka** – potřebujeme vaše ruce a srdce a váš čas, aby nám bylo na obou místech pěkně. Práce v domech i na zahradách. S sebou pracovní oblečení, další upřesníme v ohláškách. Občerstvení pro pracanty zajistíme.

20. 9. 19.30 hod. **Promítání dokumentárního filmu „Z popelnice do lednice“** z festivalu „Jeden svět“. Ve spolupráci s MC Domeček. Vstup VOLNÝ.

21. 9. 15.00 hod. **Den nemocných v kapli bl. Matky Terezy** – na mši sv. s pomazáním nemocných navazuje setkání s kulturním programem.

30. 9. 19.00 hod. **Zastavení u Matky Terezy** – Mezináboženský dialog, možnosti a limity – Mgr. Marie Kazmarová.

4. 10. 18.00 hod. **Poutní mše u sv. Františka.**

6. 10. 18.00 hod. Koncert sborů **Harmony 303** (Velká Británie, Matlock – sbormistr Caroline Rigby) a **Labyrint** (ČR, Praha – sbormistr Lenka Charvátová/Štukheilová). Vstup volný.

PODZIMNÍ KURZY TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI

Kurz se bude skládat z 10 lekcí a bude se konat každý týden vždy v úterý od 1. 10. do 3. 12. 2013 a druhý pak vždy ve čtvrtek od 3. 10. do 5. 12. 2013. Lekce obou kurzů budou probíhat vždy od 10.00 do 11.30 hod. v KCMT. Cena jednoho kurzu je 500 Kč. Bližší informace vám rádi poskytneme osobně po nedělní mši svaté v KCMT, osobně nebo telefonicky na tel.: 242 485 826, v kanceláři KCMT nebo na e-mailu: HYPERLINK mailto:fried@kcmt.cz

PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ • Kontakty a informace tel: 731 400 261, 272 929 001, příprava.na.manzelstvi@seznam.cz. Podrobněji v příštím čísle a na nástěnkách. *Jana a Honza Zindulkovi*

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / 1. všeobecný / 2. misijní / 3. biskupů

1. Aby lidé naší doby, často zahlcení hlukem, znovu objevili **hodnotu mlčení a ticha** a uměli naslouchat Božímu hlasu a svým bratřím a sestram.
2. Za křesťany, kteří v tolika oblastech světa **trpí pronásledováním**, aby byli svým svěděctvím proroky Kristovy lásky.
3. Aby ti, kdo mají být **nositeli kultury a vzdělanosti**, sami poznávali a chápali, kde je zdroj skutečné moudrosti a poznání.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

tel: 242 485 826

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Středa 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ – CHODOV

Na Sádce 1296/18

tel: 272 934 261

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Pátek 16.00–17.30

V jiném termínu

po předchozí dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	–
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30** , 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎ /mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	mail@kcmt.cz
Marie Kazmarová (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	jarda.diki@seznam.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100

Příští uzávěrka bude 15. září 2013

NÁKLADY NA 1 VÝTIŠK 12 Kč

fchodoviny@gmail.com**fchodoviny**

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2013 / ročník 12

- Redakce: Katka, Josef, Anežka • foto: farníci, archiv • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar
- <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: Garamond a.s. Praha